

Szerkesztőségi Iroda:
Nagyberek,
Zápolya-utca 1-ső szám,
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:
Pleitiz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagyberek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizet-
ések és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.
Telefon 21. szám.

TORONTÁI

POLITIKAI NAPILAP.

Felölös szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Előfizetési árak:
Egész évre ——— 24 kor.
Félévre ——— 12 .
Negyedévre ——— 6 .
Egy óra ——— 2 .
— Egyes szám ára 8 fill. —

Hirdetések
a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknál.

Megjelenik
vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Nagyberek, 1904.

XXXIII. évfolyam. 13. szám.

Hétfő, január 18.

Az erő előérzete.

Nagyberek, január 18.

(F.) Az obstrukció kétségkívül agoniában van. Élete már csak ideig, óráig tarthat s ennek érzete juttatta az ellenzéki sajtónak észébe azt az élesítő gondolatot, hogy gróf Tisza István küszöbön álló bukása híret költse és terjessze. Nem először alkalmazott praktikája ez az ellenzéknek, hogy amikor a saját vesztét érzi, másának híret költi, mint a vízbe esett ember, aki vergődésében embertársát fullasztja be saját megmentése végett.

A mellett az obstrukció nagy hangon hirdeti, milyen nagy ellenállást tud kifejteni, holott nyilvánvaló, hogy annak a pár embernek az akciója, akikre az obstrukció redukálódott, nevetséges és hiábavaló erőlködés. És pedig annál is inkább, mert gróf Tisza István miniszterelnöknek határozott és céltudatos, de a mellett pacifikus magatartása és eljárása, amely saját tévedésének lojális beismerése elől sem zárkózik el, a közvéleményben mindinkább megszilárdítja azt az erős meggyőződést, hogy a kormányelnököt a parlamentárismus komoly megvédésére irányuló vállalkozásában támogatni hazafias kötelesség, annál is inkább, mert gróf Tisza István e feladat teljesítésére s az ország ügyeinek vezetésére hivatott széleslátókörű államférfi, kiváló parlamenti szónok és nagyerejű pártvezér.

Az egész ország tulnyomó közvéleménye ma már tisztában van avval, hogy gróf Tisza István vezetése alatt a magyar parlamentáriszmust lehetséges lesz rákfenéjétől, a rendszerré vált obstrukciótól megszabadítani.

Bármennyire vergődik még az obstrukció, azt már nem akadályozhatja meg, hogy mihamarabb kiszenvedjen és helyet adjon ismét az egészséges, szerves parlamenti munkának, amely gróf Tisza István irányítása és tevékenysége alatt erőteljes mozgásba fogja hozni ismét az ország gazdasági vérkeringését.

A hosszan tartó megbénítás után, amelyet az átkos obstrukció okozott, az erő visszatérésének előérzete is már föl-villanyozza a közvéleményt, amely a közélet minden terén egyértelmű lelkesedéssel ünnepli és támogatja gróf Tisza István miniszterelnököt.

A szabad liceum megnyitása.

— Saját tudósítónktól. —

Nagyberek, január 18.

A nagyberekeli szabad liceum tegnap kezdte meg idej előadásainak sorozatát.

A megnyitás bizonyos ünnepiességgel történt s ez kétszeres közönséget vonzott a Munkásképző egyesület melencei-utcai helyiségébe, úgy, hogy a nagy teremben alig lehetett mozogni.

A megnyitáson jelen volt a liceum vezetője is, köztük dr. Pacséri Károly kir. tanfelügyelő, dr. Grandjean József, Knyaskó Lajos, dr. Várady Imre, dr. Brájer Lajos, dr. Fialowski Béla, Bányai Jakab, Somfai János és Szöllőssy Károly.

Az ünnepet a Rákóczy-induló vezette be, melyet Mohl György vezetésével sikerülten adott elő a cigányzenekar.

A tizes hangok végeztével dr. Grandjean József a liceum elnöke lépett az emelvényre s a következő tartalmas és lelkes beszéddel nyitotta meg a liceum idej működését:

Nagyérdemű hallgatóság!

Jóleső örömteljes érzéssel tekintek végig önök soraikon, és látva, hogy Nagyberek városának mivelt, mivelődni vágyó közönsége mily nagy érdeklődéssel viselkedik minden egyes mozzanat iránt, amely városunknak szellemi és kulturális életének megnyilatkozásaként jelentkezik. Ha kutatom az okokat, amelyek ezen érdeklődést feiköltik és a tapasztalat tanúsága szerint ébren is tartják, azt találom, hogy nem valamely kicsinyes vagy kétes értékű kíváncsiság kielégítésének vágya az, amely önök figyelmét ide tereli, hanem egy nemes gondolat, azon komoly cél lebeg szemük előtt, hogy a liceum szerény keretében magyar nemzeti szellemről áthatott műveltségüket gyarapítsák és közhasznú ismereteik tárárt bővítsék. Így van ez helyesen. A mi tudományunknak és műveltségünknek, összes szellemi, erkölcsi és bármely irányú kulturális életünk mindenmü nyilvánulásainak magyar nemzeti alapokból kell kiindulniuk. Ezen nemzeti jelleg adja meg tudományos, művészeti és gazdasági tevékenységünk termékeinek azt a zománcot, amely azokat, mint általunk ismereteket és megszokottakat előtűnk kedvesekké, a mivelt idegenek előtt pedig megbecsülteké teszi. Az egyes egyén mivelődése fejlődhetik egyetemes világpolgári irányban, a nemzet összességének mivelődése azonban csak úgy bir igazi becsesé, hogyha az a nemzetet alkotó nép jellemével, annak erkölcsével, érületével és életfelfogásával összhangban van. Ezen igazságnak szem elől tévesztése sokszor káros hatással jár és annak tulajdonítandó, hogy nem egy önmagában véve üdvös intézmény, mert idegenszerű, a nemzet talajában nem tud gyökeret verni és annak tulajdonítandó az is, hogy hazai törvényhozásunknak nem ritka az olyan alkotása, amelynek gyakorlati érvényesülése meddő marad azért, mert — mint mondám — az általában jelzett etikai feltételek hiányában szenved.

A magyar nemzeti szellem fejlesztése és terjesztése terén az államhatalomra épügy, mint a társadalomra még nagy feladat vár és nem lehet tagadni, hogy ezen nemzeti létérdekeinkre nézve olyannyira fontos kérdésben sem az állam-kormányzat, sem a társadalom eddigelé nem állott feladata magaslátán. Igaz, hogy ezen feladat nehéz, sőt kényes is. Hiszen még nem mult el egy évszázad azóta sem, hogy befejeztük azt a harcot, a melyet végig kellett küzdenünk azért, hogy saját nemzeti nyelvünknek a hivatalos köztérben és nem ritka esetben a magántársadalmi téren való szabad használhatását önmagunk számára biztosítsuk. A nyugateurópai nemzetek nyelvi konsolidációja jobbra már évszázadokkal ezelőtt befejeződött, mi magyarok ezen mivelőletnek csak a legkezdetén vagyunk. Ha valaha, úgy különösen a mai korban érezzük fontosságát és igazságát azon közkeletűvé vált szálló igének, hogy „nyelvében él a nemzet”. Ámde, hogyha ezen igének fontosságát felfogjuk, hogyha annak igazságát átérzzük, okszerűnek mutatkozik, hogy ezt az igét kövessük is és annak tartalmát megvalósítani törekedjünk. Nem szabad többé megelégednünk azzal, hogy azon keret, melyet a született magyarság tömbe elfogal, továbbra is mozdítlanul megálljon, hanem minden törvényileg megengedett eszközzel, tapintattal bár, de az eddiginél fokozottabb erélyvel azon kell lennünk, hogy ezen keret kibővítették és annak határai közé a született magyarság körén kívül álló ezen hazában létező idegen nyelvelemek assimilálódva befogadtassanak. Azon szemrehányás, hogy magyarosítunk, vagy hogy sovinszták vagyunk, ne bántson bennünket. Mert ha mi itt Magyarország határain belül magyarosítunk, úgy nem teszünk egyebet, mint amit miveltek már a multban a franciák a bretonokkal és bászokkal szemben, mely két néptörzs teljesen elenyészett, illetve a francia nemzetbe beolvadt, vagy amit mivelnek a jelenben a németek Pozenben a lengyelekkel, az oroszok Finnországban a finnekkel, a balti tartományokban a németekkel és keleti Lengyelországban ismét a lengyelekkel szemben. Köztűnk és ezen államok között csak az a különbség, hogy míg ott a nyelvegységesítési törekvések pusztán államhatalmi vagy állampolitikai okokból történnek, nálunk a magyarosítás ténye egyttal a faji létfontartás ösztönéből folyó önvédelem jellegével is bir. Mert ne áltassuk magunkat a népszámlálás népmozgalmi adatai szerint a magyarság az utolsó tíz-husz év alatt hódított ugyan tért,

azonban csakis a városokban az ugynevezett síkföldön, a falvakban a magyarság nemcsak hogy nem hódított, hanem határozottan tért veszített. Utalok e tekintetben az ország keleti részeiben eloláhosodott mintegy háromszáz, valamint a felsővidéki eltósodott számos községre. Saját közvetlen közelünkben pedig annak vagyunk tanúi, hogy a németiség a szerb elem rovására gyarapodik és terjeszkedik, arra azonban alig akad példa, hogy egész falvak megmagyarosodtak volna. A népszámlálásnak népmozgalmi adatait bíráló és boncolgató tudósok és szakférfiak két csoportra oszlanak. Az egyik csoport a magyarságnak kívánatos sőt szükségszerű gyarapításának eszközét az általam említett assimilációban vagyis az idegen nyelvelemek fokozatos beolvasztásában keresi, a másik csoport pedig bizvan a magyar fajnak ugynevezett propagacionális vagyis természetis szaporulati képességében, ezen az uton véli idővel a magyarságnak határozott számbeli túlsúlyát elérni. Azonban bármikép álljon a dolog, bármelyik felfogás legyen a helyes, nézetem szerint végzetes hiba rejlenék abban, hogy ha a magyarság saját nemzeti érdekeinek érvényesítésében és megvédelmében továbbra is pusztán a fölényes érteü szemlélődés álláspontjára helyezkednek. „Videant consules nequid respublica detrimenti capiat”. Valamint az ellenségek által körülzárt vár parancsnoka és őrsége nem szorítkozik arra, hogy a várfalakat döngető ellenséget onnan vissza szorítsa, hanem maga is a várból kirohanásokat tesz, hogy az ellenség soraiban rést ütve, azt minél jobban gyöngítse, úgy a magyarságnak is az anyyi oldalról eleje hömpölygő idegen faj — nemzetség — és nyelváradaatokkal szemben nehogy azoknak hullámai fölötte összeapjanak, a védelem harcát több öntudattal és tevétegesebb irányban kell folytatnia.

A magyar nemzeti szellem és általában a magyarság ügyének előmozdítására szolgáló eszközöknek egyik leghatékonyabbikára kétségkívül a magyar nemzeti mivelődésnek — annak minden ágazatában — a tökélynek minél magasabb fokára leendő fejlesztésében áll. A tökélyesbített magyar nemzeti mivelődés a gazdasági túlsulyal együtt a mivelődés iránt kevesebb fogékonysággal bíró és gazdaságilag is fejletlenebb nemzetiségekkel szemben képezik a magyarság számára azon acélerős vértet, amelyről az ellentétes érdekű, sokszor ellenséges indulatu nemzetiségű aspirációk nyilvesszői erőtellenül visszacsnek és ártalmatlanokká lesznek. Azért is minden igaz honfűnek, minden hü honleányunk, a ki a hazája sorsát szívén viseli, a ki azt akarja, hogy ebben az ezeréves országban beláthatlan idők végéig mindenha a magyar legyen az államfentartó és vezérő elem, a kinek lelki szemei előtt megjelent már azon távoli bár, de annál tündő löbb cél, hogy ezen föld annak minden zugában a Kárpátoktól az Adriáig, a nyugati határszélektől az erdélyi bércekig az édes magyar szótól visszhangozzék, ki kell hogy vegye a maga részét a nagy nemzeti munkából úgy, hogy ha majd ezen nagy, ezen dicső cél elértése után az ahhoz vezető ut küzdelmeire és faradalmaira visszatekintünk, az addig a lelkeinkre nehezedett aggodalmaktól megszabadulva megkönnyebbült kedélyvel nemcsak a Kisfaludy lantja által pengett hozsannában: „El magyar, áll Buda meg” lelkesülten résztvehessünk, hanem tekintetűnket a biztató, a kies és verőfényes jövőre irányítva, nagy Szécsényinkkel hátra az is mondhattuk: „Magyarország nem volt, hanem lesz”.

A midőn az igen tisztelt hallgatóságot ismételtelen a legszívélyesebben üdvözlöm, a szabad liceumi előadásoknak ezidei folyamat megnyitottak nyilvánítom.

A szép beszédet a közönség zajos éljenzéssel és tapssal fogadta, a melynek lecsillapultával Szöllőssy Károlyné a nála megszokott jeles előadással nagy tetszés mellett elszavolta a „Molnár Katica” című melodramát, melyet Lassner József kísért ügyesen zongorán.

Utána Hibácskay Róza kedvesen elcsevegte, Makai Emil „Mükedvelők” című prologusát s a kisasszony csinos szavalását szintén zajos taps kísérte.

Végül Szomaházy István „Hófuvás” című egyfelvonásos vígjátéka került színre, melynek szerepeiben Molitorisz Mariska, Brunet

153)

József, Treisz Géza, Brunet Géza és Ursó István jeleskedtek s játéukat mindvégig zajos tetszés kísérte.

Az ünnepi estét tánc fejezte be s a fiatalok vidáman mulattak a reggeli órákig.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfürdő (telefon 118. szám) minden nap reggel 10 óráig kezdve délig az urak részére nyitva van; hölgyek részére minden kedden és pénteken déltől 5 óráig délután; ugyanazon napokon este 10-től 12-ig urak részére is. Vidéki hölgyek részére minden nap délelőtt gőzfürdő. A kádfürdő egész nap nyitva marad.

— **A gör. kel. vízkereszt.** Görög keleti polgártársaink holnap ünneplik meg vízkeresztjüket, mely alkalommal, ha az időjárás megengedi, a nagyhidon felállított oltár előtt fényes istentisztelet lesz. Kedvezőtlen idő esetén az istentisztelet délelőtt 10 órakor a belvárosi gör. kel. templomban fogják megtartani.

Holnapután a görög keletiek keresztelő szent János napját ünneplik, amikor mindkét gör. kel. templomban ünnepi istentisztelet tartanak. Szent János napja különben még arról is nevezetes, hogy számos nagybecskereki szerb családnál akkor ünneplik meg a házi patronust.

— **A Torontói Kör disztagja.** Mint lapunknak Budapestről jelentik, a „Torontói kör” rendes közgyűlésén dr. Dellmanics Lajos főispánt disztaggá választotta.

— **Ujanyakönyvvezetők** A belügyminiszterium vezetésével megbízott magyar királyi miniszterelnök Torontóvármegyében a szerb-aradai anyakönyvi kerületbe Muszár Károlyt, a németibe pedig Vadász Gáspárt anyakönyvvezetőknek nevezte ki és őket a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **Uj társulati igazgató.** A Felsőtorontói ármentesítő társulat igazgatósági állását, mely Jankó Ágostonnak alispánná történt megválasztása folytán üresedett meg, szombaton délután töltötték be. A nagyfentosságu állásra egyhangúlag megválasztották báró Hauser Károlyt, a bánlakai járás jeles főszolgabíráját.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter Feymann Gyula pancsovai ügyvédet az oltani m. kir. adóhivatal kerületébe az adókövető bizottság elnökévé nevezte ki.

— **A jótékony nőegylet bálja.** Amitől feltűnt nem következett be. Az aggályos emberek váltig hangoztatják, hogy mostanában ezekben a „nehéz” időkben, minden hétre sok egy bál. A közönség pedig, már mint az a közönség, amelyik azt tartja, hogy dolgozni is illik, de a mulatság se szegény, pláne akkor nem, mikor a mulatságból a szegényeké a haszon, ez a része a becskerekieknek fényesen rácsófolta a pessimistákra, amennyiben a nőegylet szombati báljára épolyszépsámu mint előkelő közönség gyűlt össze. A bálanyai tisztet az egyet nagyérdemű elnöknője dr. Dellmanics Lajosné urnó látta el a nála megszokott előzékenységgel és szeretetreméltósággal. A rendező bizottság, melynek élén Daniel Ferenc főszolgabíró állott, bőven gondoskodott arról, hogy a táncosok meg ne bánják eljövételüket s ez a táncokv változatlanul tartott hajnali 5 óráig. A négyeseket 24 pár táncolta. A hölgyek névsora a következő:

Asszonyok: Bauer Henrikné, Bauerné (Budapestről), Beller Istvánné, Bogcha Mártonné, dr. Brájer Lajosné, Burget Józsefné, dr. Dellmanics Lajosné, dr. Gyorgyevics Milosné, dr. Haidegger Lajosné, Hausner Akhillesné, Kokits A. F.-né, Kozarev Milosné, Krecsmáry Lászlóné, Ládaj Kálmánné, özv. dr. Linyaesky Pálné, Lissac Jánosné, dr. Mangold Samuné, dr. Mihálovics Ödönné, Napholz Ágostonné, Oldal Antalné, br. Pászthory Árpádné, dr. Perisics Zoltánné, özv. Schenkne (Nagyváradról), Solymossy Lajosné, Stagelschmidt Jánosné, Szávic Sándorné, Wehner Györgyné, Weisz Izidorné, dr. Wiedorn Adolfné.

Leányok: Bakalovich Dóra, Bauer Olga (Budapestről), Beller Antoniette, Bogcha Katica, Gyorgyevics Danica, Haidegger Valér és Sári, Kozarev Ilona, Lissac Ilona, Papp Lilli (Elemérről), br. Pászthory Riza, Petrovits Zaida, Reitter Edit, Schwarcz Margit, Solymossy Mici.

— **Magyar dalárda Billéden.** Billédre jelentik lapunknak: Uicz Péter plébanosnak, e nagytudományu, lelkes hazafi faradságának sikerült a tiszta német ajku közösségben magyar dalárdát alakítani, mely a lakosság legnagyobb öröme

folyton gyarapszik és erősbbödik. A dalárda, melynek jelenleg már 70 rendes tagja van, nemrégiben elhatározta, hogy május hónap felavatja egyleti zászlóját. A megyés püspök maga megígérte, hogy a zászlószentelésen meg fog jelenni. A derék billédek újból tanujelét adtak hazafias gondolkodásuknak, mely egyaránt dicséretére válik a lakosságnak és vezetőjének.

— **Paulinyi Sámuel halálához.** A tragikus véget ért Paulinyi Sámuel haláláról az antalfalvai ág. ev. egyház presbiteriuma a következő gyászjelentést adta ki:

Az antalfalvai ág. ev. egyház presbiteriuma szomorodott szívvel jelenti szeretetváltott Paulinyi Sámuel lelkész, bánsági dékán, megyebizottsági tag, antalfalvai e. hitelegylet elnökének életének 47-ik, boldog házasságának 20-ik, hivatalos lelkészi működésének 23-ik évében történt gyászos elhunytát. Az ur hű szolgájának földiporát folyó hó 14-én délelőtt 11 órakor helyezték az ág. hitv. ev. ker. egyház szertartása szerint Antalfalván örök nyugalomra. Antalfalván, 1904. január hó 13-án. Béke hamvaira. Rapos Pál, egyházi jegyző, Szvetlik Márton, egyházi pénztárnok, Holik István, kurátor. Hrjesik János, kurátor.

— **Betörés a pancsovai törvényszéknél.** Vakmerő betörés történt a múlt héten a pancsovai törvényszéki épületben a város keleti közepén, három kavéház és szálloda közvetlen szomszédságában és a rendőrséggel szemben. Egy valószínűleg a helyiségekben teljesen járatos, eddig azonban még ismeretlen ember a minap éjjel majdnem az összes irodák szekrényeit illetve asztalfiókjait feltörte és az azokban talált neki értékes dolgokat, nevezetesen 92 kor. 45 fillér bérleget, két drb 20 koronás aranyat, 2 drb özfogantyuvai bíró vadászkest, egy ezüst fogantyus sétapálcát, egy doboz dohányt, több finom szivart és egy zöld posztó-kabátot és mellényt magához véve egy ablakon át nyomtalanul eltűnt. Az összes irodákban található irodai kabátokat egy szobába hordta össze, de otthagya. Ugyanott maradt tőle egy darab gyertya valamint egy véres zsebkendő A. L. monogrammal. A tettes valószínűleg a hivatalos órák után valahol elbujva bezárta magát és éjjel egész kényelmesen tőzte fel a fiókokat. Sajnátságos, hogy ezen éjszakán is meglehetősen élénk városrészen senki sem vett észre semmit, pedig annyi zár feltörése minden nesz nélkül nem történhetett, sőt ugyáztzik gyertya világnál folyt az éjjeli munka. A tettes mindenesetre jobb fogásra számított, mert a tisztviselők előtte való nap vették fel a mostanában utalványozott pótlékukat. A vakmerő betörőt most nagy apparátussal nyomozzák.

— **A szép Vera.** A falu legszebb leánya volt Magyarszentmihályon Varga Veronika, nem csoda tehát, hogy a falu legényei törték magukat utána s boldog volt közülök az, aki táncban egyet-kettőt fordulhatott a szép, de büszke Verával. Sok irigye is volt mindezekért társnői közt, kik minden áron igyekeztek is Verától a fiatal-ságot elterelni, de mindhiába, a szépséges Vera elbűvölte a legényeket s ezek hű tisztelői maradtak s így Vera csak megmaradt a falu irigylet szépségének. És az is maradt volna, ha a sors könyvében más nincs megírva számára. Ma bizony a szép, karesu, büszke Vera tüzes szeme már senkit el nem bűvöl, szája nem mosolyog, gyöngysor fogai nem ragyognak, szíve nem érez, mert megszűnt dobogni. Most a szép Vera halva fekszik szülei házában kiterítve. Mindenki megdöbben a faluban Vera váratlan halálára, mert senki nek sem volt sejtelve arról, hogy Vera beteg, hiszen még vízkeresztkor is táncolt. Betegségéről eddig senki se hallott semmit. Vera halála után azonban suttogói kezdtek a vénasszonyok, hogy Vera karesusága nem volt természetes, hogy Vera mindig titkolódzott s hogy Vera titkától akart szabadulni s azért halt meg. A pletykák a hatóság fülébe is eljutottak, a község az esetet a nagybecskereki kir. ügyészségnek is bejelentette, melynek intézkedésére Benedek Jenő törvényszéki vizsgálóbíró dr. Fialowski Béla törvényszéki orvossal megjelent a helyszínen s a vizsgálat megállapította, hogy bizony a szép és büszke Vera hajlott a barna legény szavára s ballépése következményei elől akart kibújni, de halállal lakott.

— **Beszéda.** A nagybecskereki gör. keleti szerb egyházi dalárda választmánya Pánics Daniel városi tanácsos elnöklésével tegnap délután 5 órakor ülést tartott, a melyen elhatározta, hogy a dalárda a jövő hó folyamán ugynevezett beszédát rendez. A választmány ezután jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a folyó hó 14-én rendezett műkedvelői előadáson közreműködteknek, egyben kimondotta azt is, hogy a dalárda február hó 20-án tartja meg rendes évi közgyűlését.

— **A békés-bánati ev. ref. egyházmegyéből.** A békés-bánati ev. ref. egyház most töltötte be a Széll Ákos volt szegedi kir. közjegyző halálával megüresedett egyházmegyei főjegyzői állást. Az állás betöltésére még a Szegeden tartott őszi gyűlésen elrendelték egyházközi a szavazást. A szavazás eredményét most hirdette ki Dombay Lajos ev. ref. esperes. Az egyházmegye főjegyzőjévé megválasztották Baksa Lajos dr. hódmezővásárhelyi ügyvéd. Az egyházmegyei tanácsbírói állásra pedig Csathó Zsigmond dr. csongrád megyei főispánt választották meg. Üresedésben volt egy aljegyzői állás is. Ezt Bay József ev. ref. lelkészrel töltötték be. Az egyházmegye a tavasszal tartja meg nagygyűlését és pedig Hódmezővásárhelyen. A választásokat itt jelentik be az egyházmegyének.

— **Hamis bukás.** A Tor. Hirl. írja: Schadi Miklós nagyikindai férfitrabó cég a napokban csödbe jutván, hitelezői feljelentést tettek ellene család bukás miatt, mivel 50 000 korona passzával szemben Schadi üzlete mindössze 1500 kor. activát mulatott fel s így gyanították, hogy Schadi az árakat elrejtette. Az erélyesen megéjtett nyomozásnak és házkutatásnak az volt az eredménye, hogy a rendőrség Schadi lakásán nagymennyiségű árut és 3400 kor. készpénzt talált. Schadi a kikindai rendőrség letartóztatta s átadta az ügyészségnek.

— **Lövés az ablakon keresztül.** Tragikus véget ért Moldován Vaszilje orosz lakos. A múlt szerdán este családjával együtt vacsorázott, a midőn valaki az est homályát felhasználva a kivilágított ablakon belülről és oly szerencsétlenül járt Moldován, hogy karját a lövés darabokra szaggatta. Moldován karjából az orosz községi orvos 35 sérület szedte ki s a kar amputálása végett azonnal a kórházba küldötte Nagybecskerekre, de a szegény emberen itt sem bírtak segíteni, mert karja üszkös lett és Moldován vérmérgezés folytán meghalt. A hatóság Moldován ellenségei közt kutat a tettes után.

— **Elpusztult család.** Megrendítő szerencsétlenség történt Kumán községben a napokban. Velkovics Milán kumáni lakos a község határában lévő szállásán szokott lakni, de a karcsosnyai ünnepeket a fautban akarta tölteni, ahol szintén háza volt, melyben anyósa lakott. Velkovics szerdán reggel megrakta kocsiját szalmával és ezután felült ő és felesége, meg három gyermeke. Amikor már a község felé közeledtek, a nagy hűdegben Velkovics pipára gyújtott és az égő gyufát le akarta dobni, de ez megakadt a szalmában s ettől egyszerre meggyuladt a kocsi szalmarakománya. Velkovics, a mint a tüzet észrevette, le akart ugrani a kocsirol, de a vádtató lovak közé bukott s ruhája fennakadt a kocsirudban, úgy, hogy fejével lefele és a fagyos uton fejt teljesen szétzuza. Velkovicsné, a mint a lángokat felesapni látta, ijedtében nem tudta, hogy mit csináljon. Sikerült ugyan elkapni a gyepőlőszárat, de vesztére, mert a gyepőlőszártól a megijedt lovak félreugrottak, a kocsi felborult s maga alá temette Velkovicsné és három gyermekét. Az asszonynak még nagynehezen sikerült kimászni a szalmarakás alól, de gyermekei összeégtek. Csak jó későre mentek arra utatok, akik a még életheben maradt, de súlyosan sérült szegény asszonyt, férj és a gyermekek holttestét beszállították a községbe. Az asszony vallomásából megállapították, hogy a szerencsétlenségnek a férj gondatlansága volt az okozója.

— **Halálos ugrás a vonatról.** Bódi András és Lobozár Ferenc szentiváni földművesek szerdán este Szegedről hazafelé zónáztak s beszélgetés közben elfelejtettek kiszállani Szentiván állomáson. Lobozár meg is nyugodott ebben, de Bódi ide oda futkosott a vasúti kocsiában, míg egyszer csak eltűnt. Lobozár a következő állomáson kiszálva gyalog ment hazafelé a sineken. Szentivánhoz nem messze nyöszörgést hallott a töltés árkában s utána nézve a dolgnak, Bódit ott találta szétbasított koponyával. Lobozár ráterítette subáját a sebesülte s besietve a községbe Bódi családját értesítette a dolgról. Bódit még elve szállították haza, de másnap délelőtt meghalt. A hatóság megindította a vizsgálatot, hogy miképen történt a szerencsétlenség.

— **A Horgony-Pain-Expeller (Richters Linimentum Capsici comp.)** igazi népszerű háziszerré lett, mely számos családban már több mint 34 év óta mindig készletben van. Hátfájás, csípőfájás, fejfájás, közhvény, csuszai stb.-nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzsölések mindig fájdalomcsillapító hatást idéznek elő, sőt járványkórál, minő: a kolera és hányó hasfolyás, a testnek Pain-Expellerrel való bedörzsölése mindig igen hasznosnak bizonyult. Ezen kitűnő háziszerről jó eredménynek használtatott az influenza árban a legtöbb gyógyszerárban kapható, de bevásárlás alkalmával mindig határozottan: „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller”, vagy „Richter-féle Horgony-Linimentum”-et tessék kérni és a „Horgony” védjegyre figyelni kell.

Irodalom.

*Dóczy a „Magyar Könyvtár“-ban. A Wodianer cég kiadásában és Radó Antal szerkesztésében megjelenő „Magyar Könyvtár“-ból most kaptuk kézhez a decemberi sorozatot, amely ismét öt felettel értékes számmal gazdagítja e vállalatot. Ez az öt szám kedves alkalmul szolgál rámutatnunk, hogy a „Magyar Könyvtár“ nem szorítkozik, mint a hasonló külföldi vállalatok, csak olyan munkák közlésére, melyeknek szerzői joga már elévült, melyekért tehát írói tiszteletdíj nem fizetendő; ellenkezőleg, a gyűjtemény kiadója legjelesebb élő íróink legnevezetesebb műveit is megszerzi és közzéadja olyan olcsó áron, amintön külföldön a kiválóbb élő írók munkáit sehol sem árulják. Így adott ki a „Magyar Könyvtár“ már egész sereg Jókai-füzetet, Mikszáth féle regényt és elbeszélést, valamint szerepelnek lajstromában többi nevesebb modern belletristáink is. Most megjelent sorozatában újabb szimfoniadalmunk egyik legértékesebb termékével. Dóczy „Csók“-jával lepi meg az olvasót, ezzel az immár irodalomtörténeti fontosságú munkával, mely eddig csak drága díszkiadásban volt kapható, füzve négy koronáért, kötve hét koronáért. A kiadó cég most e bolti árak körülbelül egy hetedéért, 30 krajcárért bocsátja áruba ezt a remek vigjátékot, ezzel a saját kiadásában megjelent drágább kiadásnak ugyancsak erős versenyt támasztva; de úgy látszik, a cég minden más szempontot alárendel annak az egynek, hogy a „Magyar Könyvtár“-nak általánosan elismert magas színvonalát ily munkák besorozásával is emelje. A szépirodalom mellett nem feledkezik meg a vállalat a programjában foglalt ama másik ígéretéről sem, hogy olcsó, tanulságos, ismeretterjesztő munkákat is adjon a magyar nép kezébe. Ilyen a most megjelent „A magyar faj uralma“ című füzet, melynek szerzője egyik legjelesebb magyar publicistánk, Balogh Pál, kinek hazánk népszerű viszonyairól írt nagy munkája nemrég országosra feltűnést keltett. Balogh Pál nagy alaposággal tárgyalja azt a hazánkra nézve főként most aktuális kérdést, hogy ez országban a magyar faj hegemoniája min alapszik és mily okoknál fogva kell ezentúl is nemcsak fennmaradnia, hanem folyton erősödni. Fejtegetései és érvelései oly világosak és meggyőzők, stílusa oly lendületes, hogy gyönyörűséggel fogja olvasni minden magyar ember ezt az értekezést, mely oly olcsó, — csak 15 krajcárba kerül — hogy mindenki megszerezheti. — Végre a külföld legjobb szépirodalmi munkái közül is kapunk egyet; John Habbertonnak, a nagy amerikai humoristának egyik legnépszerűbb munkáját, Helén fiacskáit, mely a gyermekélet humorának szinte klasszikus rajza. Mindenki, aki szereti a gyermekeket, pompás mulatságot fog találni ebben a kedves, derült világú regényben, melynek fordítása is — Gábor Andor munkája — minden tekintetben sikerültnek mondható. — A „Magyar Könyvtár“ e füzetekkel már a 364-ik számot érte el; olyan gyűjteményt adott a magyar közönség kezébe, melynek, bátran mondhatjuk, hogy sem a magyar, sem a külföldi irodalmakban nincsen párja. A 364. szám, melyekről teljes jegyzékkel szívesen szolgál a kiadó-hivatal, egyenkint is kapható 15 krajcárjával akár a kiadónál Lampel Róbert, Wodianer F. és fia cs. és kir. udvari könyvkereskedése Budapest, Andrassy-ut 21. sz.) akár bármely más könyvesboltban. Az egész gyűjtemény egyszerre is megszerezhető kis havi részletekre.

*A „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedű zenemű folyóirat most megjelent XI. évfolyam 2-ik füzeté a következő szép zenemű ujdonságokat közli: 1. Ábrányi Kornél a most elhalt nagynevű magyar zeneszerző utolsó hangulatos dalát „Hegyen ülök, busan nézek le róla“. 2. Fehér Jenő a „Katalin“ operette szerzőjétől a Népszínház ujdonságának a „Bonaparte“ szimfoniájának legszébb számát a „Vissza vágyom Angliába“ című dalt. 3. Rosey György „Szolgálatban“, (Im Dienst) keresett indulóját. Ily gazdag tartalommal jelenik meg a minden zenekedvelőnek kiváló fontosságú zeneműfolyóirat minden egyes füzeté, úgy hogy előfizetői az érdemesebb zeneműveket melyek az év leforgása alatt megjelennek a havonta kétszer megjelenő füzetekben kapják. Előfizetési ára egész évre 24 füzetre 12 kor., felévre 12 füzetre 6 kor., egy negyedévre 3 kor. Előfizethetni a most megindult XI. évf. I. évfolyamára valamint az előző évfolyamokra is Budapestben a „Zenélő Magyarország“ (Klöcker Ede) zeneműkiadóhivatalában, Budapest, József-körút 22/24.

Közgazdaság.

Közgyűlések.

- Január 21. A „Második n.-eleméri takaré- és előlegszövetkezet“ közgyűlése.
Január 23. A „Törökbecsei takarékpénztár“ közgyűlése.
Január 24. A „Torontálvármegyei központi hitelszövetkezet, mint az Országos központi hitelszövetkezet tagja“ közgyűlése.
Január 24. A „Törökbecse-aracsi segély- és hitelszövetkezet“ közgyűlése.

- Január 24. Az „Első torontál-szécsányi takarékpénztár, mint részvénytársaság“ közgyűlése.
Január 30. A „Nagybecskerek-i takaré- és előleg-egylet mint részvénytársaság“ közgyűlése.
Január 31. Az „Antalfalvai járási takarékpénztár részvénytársaság“ közgyűlése.
Január 31. A „Tor-Ozori (Uzdini) Első Takarékpénztár részvénytársaság“ közgyűlése.
Február 1. A „Törökkanizsai központi takarékpénztár mint részvénytársaság“ közgyűlése.
Február 2. A „Zichyfalvi takaré- és hitelegylet mint részvénytársaság“ közgyűlése.
Február 2. A „Nagybecskerek-i Népbank részvénytársulat“ közgyűlése.
Február 3. A „Torontálmegyei takaré- és hitelbank“ közgyűlése.
Február 4. A „Nagybecskerek-i takarékpénztár“ közgyűlése.
Február 4. A „Perlaszi új takarékszövetkezet“ közgyűlése.
Február 7. A „Párdányi takarékpénztár mint részvénytársaság“ közgyűlése.
Február 16. A „Módsói takarékpénztár“ közgyűlése.

Tej- és gőzekezőszövetkezeti értekezlet Törökbecsén. Marton Andor a megyei gazdasági egyesület titkára és Jalsoviczky János tisztartó előadásokat tartottak tegnap Törökbecsén a gazdakör helyiségében, mely erre az alkalomra zsufoltságig megtelt a becsesi földmives gazdak érdeklődő közönségével. Ezen előadásoknak gyakorlati haszna a közel jövőben már mutatkozni fog Törökbecse gazdasági viszonyaiban, amennyiben a tejszövetkezetnek megalakítása folyamatba tételt és kilátás van arra, hogy esetleg a gőzekezőszövetkezet is megalakulni fog. Az előadásokért Makra Imre a kör elnöke köszönetet mondott a megyei gazdasági egyesületnek és az előadóknak, kiket a nagyszámú gazdaközönség lelkesen megjelzett. Makra Imre felkérésére Marton Andor egyleti titkár kijelentette, hogy a tél folyamán a gazdasági egyesület még több szakelőadást is fog tartatni a törökbecsei gazdakörben.

A nagybecskerek-i szerb takarékszövetkezet tegnap délután 3 órakor a szerb hitközségi épület nagytermében a tagok élénk részvételével rendez évi közgyűlést tartott, a melyen a zároszámadásokat jóváhagyták s a felelős számadóknak a felmentvényt megadták. A közgyűlés ezután 3 órára igazgatónak egyhangulag dr. Petrovics Szvetozárt választotta meg. Felügyelő-bizottsági tagok lettek: Mihajlovics Milán, Zavisics János, Popovics Bogdán és Nédics Dusan. Igazgatósági tagokul megválasztottak: Radojesics Tivadar, Terzin Zsvikó, Milya Miklós, Milovanov Milán, Vincanov Mián, Magyarov Szvetozár eddigi igazgatósági tagok, új tagul pedig Mucsalov Ivánt választották meg. Pénztárnok lett Turinszki Tivadar. A közgyűlés ezután elhatározta, hogy a cégjegyzésre valamennyi igazgatósági tag jogos.

TÁVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése január 18-án. Távirati tudósítás.

Budapest, január 18. A képviselőház ma délelőtti ülést tartott, a melyen folytatták az ujoncmegajánlásról szóló törvényjavaslat tárgyalását.

A javaslat ellen ma Buzáth Ferenc és Kaas Ivor báró beszéltek.

Utánuk Molnár Jenő sürgősen interpellált a postások pótlékának kiutalásáért.

A Házban élénk érdeklődést keltett ma a Nemzeti kaszinóbeli tagok és köztük Andrassy Gyula gróf megjelenése, a kik Tisza kormányralépése óta nem voltak a Házban.

A katonai oktatásügy.

Budapest, január 18. (A „Torontál“ ered. táv.) Elmayer vezérőrnagy, a közös hadügyminiszterium oktatási osztályának vezetője, ma Budapestre érkezett. A tábornok Pittreich hadügyminiszter üzenetével jött Tiszához. Az üzenet a hadügyminiszternek azt az értesítést tartalmazza, hogy a katonai ügyekben Tisza gróffal történt megállapodásuk rövidesen megfognak valósulni és Pittreich erről a magyar delegációnak kötelező nyilatkozatot tesz.

Telecsky programbeszéde.

Nagykikinda, január 17. (A „Torontál“ telefonjelentése.) A szabadelvűpárt mai választó gyűlésén egyhangulag és nagy lelkesedéssel Telecsky Kristófot jelölték országgyűlési képviselőnek. Miután közéletünk e népszerű férfiuját a gyűlésre való részvételre kérték fel, Telecsky megjelent választói körében s a jelen voltak lelkes helyeslése közben elmondta programbeszédjét, melyet úgy a magyar, mint a szerb választók egyhangulag helyesltek. Az értekezletből úgy Tisza István gróf

miniszterelnököt, mint a szabadelvűpárt központját táviratilag üdvözölték.

Uj református püspök.

Budapest, január 18. (A „Torontál“ ered. táv.) Szász Károly nyugdíjba vonulásával megüresedett református püspökségre Baksay Sándort, a jeles író választották meg. Baksay 1832-ben született s így most 72 éves.

Az orosz-japán háború.

Budapest, január 18. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Port-Arthurból táviratozzák: A haditanács itt szakadatlanul ülésezik és azt hiszik, hogy a közeli napokban nagy fontosságú események várhatók.

Budapest, január 18. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Tokióból táviratozzák: A japán bankárok egyike kijelentette, hogy Japán teljesen el van készülve a háborúra s annyi pénze van, hogy két-három évig is kibírja a háborút.

Az orleansi herceg válása.

Budapest, január 18. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Rómából táviratozzák, az orleansi herceg válási pere, bár hivatalos cáfolatot nyert, az ottani politikai és társadalmi köröket is élénken foglalkoztatja s a „Tribuna“ című lap hevesen támadja a herceget válási szándékáért.

Anarchista merénylet a színházban.

Budapest, január 18. (A „Torontál“ ered. táv.) Milanoból táviratozzák: A Scalaszínház előcsarnokában egy fiatal ember az előadás kezdete előtt rárohant Divelli Cezár lovassági hadnagyra s azt törrel agyonszurta. A merénylet, a kit rögtön letartóztattak, Mansedi Luiginak hívják, a ki kihallgatásakor anarchistának vallotta magát és azt mondja, hogy a hadnagyot nem ismeri s a merénylettel csak a hadsereg iránti gyűlöletét akarta kinyilvánítani. Azt hiszik, hogy a merénylet örült.

A koreai császár.

Budapest, január 18. (A „Torontál“ eredeti távirata.) Mint Pekingből táviratozzák, a koreai hadsereg tisztikara Soul tábornok vezetésével testületileg megjelent a koreai császár előtt s biztositotta a császárt hűségéről. A tiszték kijelentették, hogy a császárt mindaddig, míg a palotában marad, megvédik, de ha a császár valami külföldi követségre menekülne, akkor felháznak és megfosztják a trónjától.

Budapesti gabonatözsde.

Budapest, 1904. január 18. A készáruüzlet hivatalos árjegyzései:

Table with columns for Buza, 50 kilogr. ára, and 50 kilogr. kor-101 / kor-ig. Rows include Tiszavidéki, Pestvidéki, Bácskai, Rozs, Árpa, Zab, and Tengeri.

Határidő-üzlet.

Budapest, január 18. (A nagybecskerek-i Lloyd-társulat táv.) A mai tözsdén az árak nagyrészt változatlanok. Déli zárlatkor a következő árakat jegyezték: Buza (áprilisra 1904.) . . . 7.87 — — Tengeri (májusra 1904.) . . . 5.29 — — Zab (áprilisra) . . . 5.50 — — Rozs (áprilisra) . . . 6.63 — —

Nyiltér.*

Köszönetnyilvánítás.

Mindazoknak, kik néhai Kovács Antónia eltemetését nemeslelkű adakozásukkal lehetővé tették, de különösen főtisztelendő Szabó Ferenc apát-plébános urnak, ki az ingyenes egyházi szertartást engedélyezte és tisztelendő Brunner Jakab urnak, ki a temetési szertartást végezte, halás köszönetet mondanak a gyűjtők.

*Az e rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a szerk.

Vonatok érkezése és indulása

Nagybeeskerekre, illetve Nagybeeskerekéről.

Érvényes 1903. október hó 1-től.

Érkezik:

- a) A nagybeeskereki pályaudvarra
 Temesvár, Versecz, Zombolyáról: délelőtt 9 óra 33 p.
 Páncsováról: délután 5 óra 55 p.
 Budapest—Szegedről: reggel 7 óra 22 p.; délután 4 óra 35 p.
 Budapest—Nagykikindáról: este 9 óra 53 p.
- b) A nagybeeskerek-bégaparti pályaudvarra:
 Zombolyáról, Verseczről, Alibunárról és Temesvárról: este 7 óra 15 p.
 Módosról: minden kedden, pénteken és vasárnapon reggel 6 óra 28 p.
 Páncsováról: reggel 7 óra 23 p.
 Zombolyáról: (keskenyvágányú vonal) reggel 8 óra 23 p.; este 6 óra 55 p.

Indul:

- a) A nagybeeskereki pályaudvarról:
 Zombolya, Temesvár, Verseczre: délután 4 óra 45 p.
 Páncsovára: délelőtt 8 óra 23 p.; délután 6 óra 20 p.
 Szeged—Budapestre: d. e. 11 óra 12 p.; este 6 óra 46 p.
 Nagyikinda—Budapestre: reggel 6 óra 7 p.
- b) A nagybeeskerek-bégaparti pályaudvarról:
 Temesvár, Versecz, Antalfalva—Páncsova és Alibunárra: reggel 3 óra 33 p.
 Zombolyára: (keskenyvágányú vonal) reggel 3 óra 58 p.
 délután 5 óra 16 p.
 Módosra: minden kedden, pénteken és vasárnapon délelőtt 11 óra 38 p.

Nagyteremia község előjárósága.

1944. sz. 1903.

68-32

Hirdetmény.

Közhirre tetetik, miszerint 1903. évi december 17-én megtartott temesvári országos vásárról jövet két idegen hajtó egy drb. 8 éves kékes ökröt és egy drb. 8 éves kékes ökröt hagyott Nagyteremia községében, mint gazdátlan jószágot. Amennyiben a marhák tulajdonosa f. évi január 24-éig nem jelentkezik, azok 1904. évi február hó 14-én d. e. 9 órakor Nagyteremia község hivatalos helyiségében a legtöbbet ígérőnek nyilvános árverésen el fognak adni.

Kelt Nagyteremián, 1904. évi január 15-én.

Marschang,
jegyző.

Pfanner,
bíró.

7559. tkv. sz. 1903.

72-1.1

Árverési hirdetmény kivonata.

A perlaszi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán Torontálvármegye 240 korona lejárt kamat, 1600 korona tőke után 1899. évi január hó 1-től járó 6% kamatai, 72 kor. 90 fill. már megállapított, 15 kor. 60 fillér jelenlegi s a még felmerülő költségek kielégítése végett az 1881: 60. t.-c. 144. §-a alapján a 146. s 156. §§ a értelmében Nedelykov Mila, mint a Nedelykov Jőca birtokutóda, botosi lakos ellen az ezen kir. járásbíró területén Bótos község határában fekvő és a botosi 2031. számú tkvben foglalt:

- I. dűlő 89. hrsz. 2⁸⁰⁰ hold szántó 1/4 része 202 korona.
 II. dűlő 89. hrsz. 2¹⁴⁵³ hold szántó 1/4 része 250 korona.
 IV. dűlő 89. hrsz. 3²⁰⁰ hold kaszáló 1/4 része 331 korona.
 210. hrsz. 400 □-öl kertre egészben 172 korona.
 219. hrsz. 200 □-öl kertre egészben 88 korona.
 93. hrsz. 307 □-öl szőlőre 256 kor.
 219. sz. ház és 600 □-öl házhelyre egészben 296 korona becsárban az árverést a Nedelykov Nátá javára bekebelezett élet-hossziglani lakás és eltartás kikötményének fentartásával s csak amennyiben így az árverés sikerre nem vezetne, a jog fentartása nélkül elrendeli s azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közhirre teszi.

A nyilvános árverés Bótos község-házában 1904. évi február hó 4. napjának d. e. 9 órájkor fog megtartani a következő ugy a tkvi hivatalban, mint Bótos

község-házában kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1. Kikiáltási ár a becsár.
2. Ezen árverésen a fenti ingatlanok a kikiáltási áron alól is elfognak adni.
3. Árvezetni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Perlaszon, 1903. évi november hó 30-án, a kir. járásbíró mint tkvi hatóság-nál.

Tóth,
kir. járásbíró.

1090. végr. szám. 1903.

77-1.1

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhirre teszi, hogy a nagybeeskereki kir. járásbírósnak 1903. évi V. 1386. sz. végzése folytán Oszvald Tivadar dr. eperjesi ügyvéd által képviselt Divald Károly fia cég felperes részére Grcsits J. cég alperes ellen 100 kor. tőkekövetelés s jár. erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 978 kor. 72 fillérre becsült ingóságokra a nagybeeskereki kir. bíróság 1903. V. 1386/2. számú végzésével az árverés elrendeltétven, annak a korábbi vagy felülfoglaltatott követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, alperes lakásán és üzletében Nagybeeskereken leendő megtartása határidőül 1904. évi január hó 21-ik napján d. e. 3 órája kitűzték, a mikor a bíróság lefoglalt borok, irópapíros s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek becsárán alól is el fognak adni.

Felhívtnak mindazok, kik az előterjesztett ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, hogy amennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztést követő naptól számítatik.

Kelt Nagybeeskereken, 1904. évi január hó 6 napján.

Simonich Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

10.859. tkv. sz. 1903.

67-1.1

Árverési hirdetmény.

A törökbecsei kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy a Torontálmegyei takarékos és hitelbank nagybeeskereki cég végrehajtónak Szallai J. József szegedi lakos végrehajtást szenvedő elleni 1738 kor. 18 fill. s jár iránti végrehajtási ügyében a területén levő Tarras község határában fekvő a tarrasi 782. sz. tkvben A, II. 1-6 sorsz. 502/2, 511/4, 1512/97., 1512/152., 1512/219., és 1554/5. hrsz. alatt foglalt 18 hold 1599 1/3. négy-szögöl tartalék föld a kir. kincstár javára feljegyzett tulajdoni igény sérelme nélkül, mely ingatlanok az 1901. évi szeptember hó 16-án tartott árverés alkalmával Poroszkay Béla nagybeeskereki lakos mint legtöbbet ígérő javára 600 kor. vételárban leütették, a végrehajtást szenvedő kérelme folytán a fent nevezett késedelmesen fizető árverési vevő kárára és veszélyére 1675 kor. kikiáltási áron 1904. évi február hó 9-ik napján d. e. 9 órakor Tarras község házában újból árverés alá fognak bocsájtani és a kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én kelt 3333. sz. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában jelölt óvadékképesnek nyilvánított értékpapírban kiküldött kezé-

hez letenni, vagy neki a bíróságnál előlegesen elhelyezett bánatpénzről kiállított elismervényt átszolgáltatni.

Vevő köteles a vételárt 2 egyenlő részletben és pedig az első az árverés jogerőre emelkedése után 15 nap, a másodikat 30 nap alatt, mindig az árverés napjától számítandó 5%-os kamattal együtt a törökbecsei kir. adóhivatal mint letéti pénztárnál szabályszerű letéti kérvény kapcsán lefizetni s a vételár után járó kincstári illetéket viselni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt a kir. járásbírósnak tkvi irattárában és Tarras község-házánál megtekinthetők.

Kelt Törökbecsén, a kir. bíróság mint tkvi hatóság-nál 1903. évi december hó 23-ik napján.

Szabó,
kir. aljárásbíró.

Helybeli vállalat keres

— azonnali belépésre —

ügyes, szép írásu hölgyet.

ki irodában már alkalmazva volt.

o o o

Kimerítő ajánlatok fizetési

igények megjelölésével e lap

kiadóhivatalába intézendők.

(38a-x 2)

182. kb. sz. 1904.

70-3.2

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszterium 1903. évi 81887. sz. alatt kelt rendeletével a nagybeeskereki tiszai ármentesítő-társulat céljaira Torontál-Erzsébetlak község határában elfoglalt földterületekre nézve a kisajátítási eljárást elrendelven, a tárgyalás folyó évi február hó 20-án d. e. 10 órakor Torontál-Erzsébetlak községében (község-házánál) fog megtartatni.

Felhívtnak tehát az érdekelt felek, hogy fenti időre kitűzött tárgyaláson annál inkább megjelenjenek, minthogy a bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekelt felek közül senki sem jelenik meg.

A kisajátítási tervrajz és összeírás Tor.-Erzsébetlak község-házánál 15 napi közzemlére kitétetett.

Kelt Nagybeeskereken, 1904. évi január hó 11-én

Torontálmegyei közigazgatási bizottság.

Főispán, alispán távol:

Dr. Vincze Erő,
főjegyző.

Nador-utcában
két csinosan
butorozott szoba

(esetleg istállóval is)

— kiadó. —

—: Gim a kiadóhivatalban. —:

(76-2.1)